

og dernæst maa et Ministerium overveje, om det er i saadan Overensstemmelse med Rigsdagens Ting, at det kan lade disse Foranstaltninger foretage, som det mener ere nødvendige paa Grund af denne Fare. Har Ministeriet Tvivl om, at det er i Overensstemmelse med Rigsdagen eller med et af Rigsdagens Ting, at et af disse mulig ikke har samme Mening om Sagen som Ministeriet, saa maa Ministeriet indkalde Rigsdagen, og er der ikke Tid til at indkalde Rigsdagen, saa maa Ministeriet handle paa eget Ansvar, selvfølgelig, men saa maa Ministeriet ogsaa finde sig i, at Rigsdagens Ting, som jo have samme Ret som Ministeriet til at skønne, baade om Faren har været til Stede, og om de Foranstaltninger, der ere gjorte, i det hele taget ere heldige, da muligvis komme til et andet Skøn. Den Risiko maa enhver Regering løbe, og kommer saa Rigsdagen til et andet Skøn, saa ser jeg ikke bedre, end at Ministeriet staar over for to Tilfælde, enten maa det aflægge et Regnskab, som er i klar Strid med Grundlovens Ord, eller det maa gaa sin Vej. Jeg ser ikke, at der er andet at gøre for et Ministerium end en af Delene. Det, der skete her i Efteraaret, var, at Ministeriet kom med en Redegørelse for, hvad det havde gjort i Sommerens Løb. Folketinget dannede sig sit Skøn om den Fare, der havde været til Stede, og det var ikke os muligt at finde, at der virkelig havde været nogen paatrængende Fare til Stede. De Oplysninger, som bleve os forelagte, vare næsten intetsigende i saa Henseende, der forelaa intet fra vore Gesandter og intet officielt, det var kun Avisudtalelser og deslige, vi bleve henviste til, og det var ikke os muligt at danne os et Skøn, som gik ud paa, at der virkelig var Fare til Stede. Dernæst kunde vi heller ikke se bedre, end at, selv om man forudsatte, at der var Fare til Stede, havde der været rigelig Tid til at sammenkalde Rigsdagen. Det var derfor vor Overbevisning, at hele det Skridt, som Ministeriet her havde foretaget sig, var uden virkelig Begrundelse, og derfor tillode vi os at udtale, at vi ikke kunde støtte Ministeriet, naar den Sag kom for her, at vi ikke kunde stemme for denne Bevilling, og jeg tvivler heller ikke

om, at Folketinget nok vil fastholde det Standpunkt, som det allerede den Gang bebudede, at det vilde indtage. Jeg ser derfor ikke bedre, end at Ministeriet kommer i det Tilfælde enten at aflægge et saadant Statsregnskab, som strider rent og skært mod Grundlovens klare Ord, eller ogsaa at gaa sin Vej. Nu faa vi at se, hvad Fremtiden i saa Henseende vil bringe. Bringer den det første, at der aflægges et saadant Statsregnskab, ser jeg i Virkeligheden ikke, at der er stor Forskel paa den Tilstand, som saa indtræder, og den, som vi havde for nogle Aar siden, da det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) var Medlem af Regeringen. Jeg ser ikke, at der er nogen Forskel der, i alt Fald er det sikkert nok, at det, Folketinget har udtalt lige over for det Skridt, Regeringen har foretaget sig, ikke er noget, hvormed man har haft til Hensigt at indskrænke en Regerings Handlefrihed, men kun er et naturligt Udslag af Folketingets Bedømmelse af hele det Skridt, som Ministeriet har foretaget sig. Det er det og intet andet.

H. Holm: Det Spørgsmaal, der er berørt af den ærede sidste Taler saavel som af flere af de foregaaende Talere, har jo været underkastet en særlig Drøftelse her i Folketinget, og jeg antager ikke, det kan være Meningen, at vi nu skulle gentage hele denne Drøftelse. Jeg vil for mit Vedkommende henvise til de Udtalelser, som jeg fremsatte ved den Lejlighed. Jeg er i de fleste Punkter enig med den ærede sidste Taler, og jeg tror aldeles ikke, at der var Anledning for det ærede Medlem fra Odense (Scavenius) til at fremsætte de Bemærkninger, som han gjorde. Der har her i Tinget ikke været Tale om at forveksle det, der skete i Fjor Foraar, med den Art Provisorier, som vi saa længe have lidt under. I den Henseende henholder jeg mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Det, der nu bliver Spørgsmaal om, er, hvilken Stilling Folketinget vil indtage til de Poster, som foreligge paa Tillægsbevillingsforslaget, og efter de Udtalelser, der ere komne, allerede ved Finanslovens 1ste Behandling, kan der vel egent-